

4. pôstna nedeľa - Útek do mesta útočiska

Text: 5. M 19, 2-3

...oddel' si tri mestá uprostred svojej krajiny - ktorú ti dáva Hospodin, tvoj Boh, do vlastníctva - uprav cestu k nim a na tri diely rozdel' územie svojej krajiny, ktorú ti dáva do vlastníctva Hospodin, tvoj Boh, aby mal kam utiecť každý vrah.

Milí bratia a sestry, keď boli naše deti menšie, často hrávali *chytačku*. Zvyčajne si určili aj tzv. domček, teda miesto, kde nemohli byť chytení. Vyzeralo to tak, že keď ich súper dobiehal, čo najkratšou cestou dobehli na miesto „domčeka“, resp. sa chytili predmetu, ktorý dom predstavoval a zakričali – „**čik-čik dom**“. V tomto úkryte boli chránení. Nemohli byť chytení.

A hoci som bol rýchlejší ako moje deti, vďaka tomuto domčeku, či útočisku som mal niekedy dosť veľký problém deti chytiť.

Deťom sa z času na čas snívajú strašidelné sny. Často ich v sne niekto naháňa a oni nedokážu utiecť. Raz mi náš syn Šimon rozprával o tom, ako ho niekto zlý v sne naháňal. Keď už bol veľmi blízko a videl, že mu nebude môcť utiecť, čupol si na zem a zakričal – „**čik-čik dom**“. A ten prenasledovateľ sa ho nemohol chytiť. Aj na základe tohto vidíme, že od detstva hľadáme v nepríjemných situáciách útočisko.

Ale nie sú to len deti, ktoré potrebujú domček, útočisko alebo úkryt pre niekým, kto ich naháňa.

Potrebujeme to všetci – deti, dospievajúci, aj dospelí. **Aj my často utekáme pred vecami, ktoré nás dobiehajú.**

Utekáme pred strachom, problémami, nepríjemnými ľuďmi, dôsledkami našich zlých rozhodnutí a hriechov.

Mnohokrát sa nachádzame v neriešiteľných situáciách a zúfalo hľadáme skrýšu, kde by sme sa aspoň na chvíľu mohli skryť. **Kde by sme aspoň chvíľu na to zlé nemuseli myslieť.**

V SZ Izraeli mali zvláštnu inštitúciu tzv. útočištných miest.

Boli tri a boli od seba vzdialené maximálne na pol dňa cesty. Boli označené smerovými tabuľkami.

Človek, ktorý utekal pred prenasledovateľmi mohol jedno z týchto miest dosiahnuť najviac za pol dňa a tam sa ukryť.

Cesty do týchto miest boli poctivo upravované. Každá rieka bola premostená, každá prekážka odstránená, aby utekajúci muž mohol jednoducho prísť k mestu.

Raz ročne starší kráčali po týchto cestách a postarali sa o ich údržbu, aby nič nebránilo úniku. Aby zdržanie nezapríčiniťo dostihnutie a zabitie.

Stačilo vbehnúť za bránu tohto mesta a človek bol chránený.

Tieto miesta však neboli zriadené pre nevinných ľudí. Boli práve pre ľudí, ktorí sa svojou vinou dostali do problémov. Boli to často vrahovia, alebo ľudia, ktorí druhým úmyselne alebo neúmyselne ublížili. Na týchto miestach bol potom pre nich zriadený spravodlivý súd.

Ak nás, bratia a sestry, dobiehajú ťažké veci v živote, naše viny, dobrou správou je, že aj my máme takéto mesto útočiska. Nie je ďaleko a je veľmi dobre označené. Vedú k nemu smerovníky, ktoré čítame v Božom slove. Napr.: *Vzývaj ma v deň súženia, ja ťa vytrhnem a ty ma budeš oslavovať.* Alebo *v stíšení pred Bohom a v obrátení bude vaša záchrana. Uver v Pána Ježiša a budeš zachránený ty aj tvoj dom...*

Aj starozmluvní králi a mnohí mužovia viery museli mnohokrát utekať pred svojimi nepriateľmi i pred dôsledkami svojich chýb a hriechov. Jeden z nich napísal žalm, ktorý bol dôležitý aj pre prenasledovaného Martina Luthera: ***Boh nám je útočišťom a silou, pomocou v súžení vždy osvedčenou... Hradom prepevným je nám Boh Jákobov.***

Je veľmi užitočné byť všímavým a neprehliadnuť tieto šípky, ktoré vedú k záchrane – do mesta útočišťa, v čase, keď nám nepriateľ dýcha na chrbát, keď nás dobiehajú problémy, nemoci, naše hriechy alebo pochybnosti.

Bratia a sestry, utekať k Bohu nie je žiadnou hanbou ani slabosťou. Je to jediný spôsob, ako byť zachránený. Pavol hovorí: ***Nebolo nám dané iné meno pod nebom, v ktorom by sme došli záchrany*** – nebol nám daný iný spôsob záchrany. Len v Ježišovi Kristovi. To majme na mysli vždy, keď hľadáme východisko z problémov.

Je zaujímavé, že v SZ dobe niektoré viny boli odpustené a zmazané takým spôsobom, že hriešnik musel v tomto meste útočiska zotrvať až do smrti veľkňaza. Jeho vina bola položená na veľkňaza a jeho smrťou zmazaná.

V NZ si čítame, že aj my máme Veľkňaza, na ktorého boli prenesené naše hriechy, ktorý sám bol obeťou, ktorá nám priniesla zmierenie a záchranu.

Jeho sa držme, hoci len s vierou veľkou ako horčičné zrnko a budeme v bezpečí.

Amen!

David Bázlik